

**O'ZBEKISTON RESPUBLIKASI
OLIY VA O'RTA MAXSUS TA'LIM VAZIRLIGI**

**TOSHKENT AXBOROT TEXNOLOGIYALAR
UNIVERSITETI SAMARQAND FELIALI**

**“GUMANITAR VA IJTIMOIY FANLAR” KAFEDRASI
O'QITUVCHISI MUSTAFOYEV JAFAR
SHOMURODOVICHNING**

«FALSAFA» FANIDAN

**“FALSAFIY TAFAKKUR TARAQQIYOT
BOSQICHLARI: SHARQ FALSAFASI”**

**MAVZUSIDA OCHIQ SEMINAR
MASHG'ULOT ISHLANMASI**

Tuzuvchi: J.Sh.Mustafoyev – Toshkent axborot texnologiyalari universiteti Samarqand feliali “Gumanitar va ijtimoiy fanlar” kafedrasining o‘qituvchisi

Taqrizchilar: X.Samadov. – Toshkent axborot texnologiyalar universiteti Samarqand feliali “Gumanitar va ijtimoiy fanlar” kafedrasi mudiri, dotsent.

O.Turg‘unboyev. – Samarqand davlat veterinariya meditsinasi, chorvachilik va biotexnologiyalar universiteti Ijtimoiy-gumanitar fanlar, jismoniy madaniyat va sport kafedrasi dotsenti, t.f.n.

O ‘quv mashg‘ulotining ta’lim texnologiyasi modeli

MAVZU: “Falsafiy tafakkur taraqqiyot bosqichlari: Sharq falsafasi” (2 SOAT)

Vaqt: 2 soat	Talabalar soni: 70 nafar
O‘quv mashg‘lotining shakli va turi:	Seminarmashg‘uloti
Dars rejasi (o‘quv mashg‘lotining tuzilishi):	1.Misr va Bobil falsafiy maktablari. Qadimgi Markaziy Osiyoda falsafiy qarashlar 2.Qadimgi Hindistonfalsafasi. Xitoy falsafasi 3.Ilk O‘rta asr Sharq va uyg‘onish davri falsafasi 4.Beruniy, Forobiy, Ibn Sinoning ta’limotlari
O‘quv mashg‘uloti maqsadi:	Talabalarning fan yuzasidan egallagan bilim va ko‘nikmalarini aniqlash, mustahkamlash, kengaytirish, “Falsafa” fanidan Falsafiy tafakkur taraqqiyot bosqichlari, Sharq falsafasining o‘ziga xosligi va milliy mentalitetimizning shakllanishida va jamiyat hayotida o‘rnini haqida tasavvurlarga ega bo’ladi.
Pedagogik vazifalar: - talabalarning oldingi mashg‘ulotlarda o‘zlashtirgan bilim va ko‘nikmalarini mustahkamlash; - matn va yangi metodlar asosida ularning fanni chuqur o‘zlashtirishlariga ko‘maklashish; - talabalarning yozma va og‘zaki nutqi rivojiga ko‘maklashish	O‘quv faoliyati natijalari: - talabalar oldingi mashg‘ulotlarda olgan bilim va ko‘nikmalarini namoyon etadilar; - matn asosida o‘zlarining bilimlar boyligini orttiradilar, mavzu yuzasidan tasavvurlarini kengaytiradilar. - dars davomida o‘zlarining yozma va og‘zaki nutqlarini yanada ravonlashtiradilar.
Ta’lim usullari:	Seminar, muloqat, aqliy hujum, insert
Ta’lim shakli:	Jamoa, guruhlarda ishslash, yakka tartibda ishslash, tezkor savol javoblar
Ta’lim vositalari:	O‘quv dasturi, amaliy mashg‘ulotlar matni, darslik, o‘quv qo‘llanmalari, uslubiy qo‘llanmalar, doska, bo‘r, tarqatma materiallar, test, tarqatma kartochkalar, kompyuter texnologiyasi va boshqalar.
Ta’lim berish sharoiti:	Dekanat tomonidan dars jadvalida belgilangan, guruh bo‘lib ishslashga mo‘ljallangan stollar, stullar mavjud auditoriya.

Monitoring va baholash:

Og‘zaki so‘rov: tezkor so‘rov.

Yozma so‘rov: savollarga yozma javob, yozma bajarilgan topshiriqlarini tekshirish, test bilan ishslash

MAVZU: FALSAFIY TAFAKKUR TARAQQIYOT BOSQICHLARI: SHARQ FALSAFASI

REJA:

- 1.Misr va Bobil falsafiy maktablari. Qadimgi Markaziy Osiyoda falsafiy qarashlar
- 2.Qadimgi Hindiston falsafasi. Xitoy falsafasi
- 3.Ilk O‘rtas asr Sharq va uyg‘onish davri falsafasi
- 4.Beruniy, Forobiy, Ibn Sinoning ta’limotlari

TAYANCH SO‘Z VA IBORALAR:

Diniy-falsafiy bilimlar, Avesto, zardushtiylik, moniychilik, mazdakiylik, jaynizm, buddizm, astika, nastika, konfutsiychilik, daosizm, mashshoyunlar, tabiiyunlar, vojibul vujud, mumkinul vujud

1.Eramizdan avvalgi to‘rtinchi ming yillikning oxiri va uchinchi ming yillik boshlarida qadimgi Misr va Bobil hududida dastlabki diniy-falsafiy fikrlar, olam haqidagi fanlar, ya’ni astronomiya, kosmologiya, matematika, mifologiyaga oid qarashlar birmuncha rivoj topgan. Bu davrda hali odamning mavjudlik xossalari va olam qonuniyatlarini ilmiy tushunish ko‘nikmasi hali shakllanib ulgurmagan o‘sha qadim zamonlarda, afsona hamda rivoyatlarga asoslanib fikr yuritmaslikning imkonи ham yo‘q edi. Bu – o‘sha davrlardan qolgan yozma manbalarda, xususan, «Xo‘jayinning o‘z quli bilan hayotning mazmuni haqida suhbati», «Arfachi qo‘shig‘i», «O‘z hayotidan hafsalasi pir bo‘lgan kishining o‘z joni bilan suhbati» kabi bitiklarda yaqqol namoyon bo‘lgan. Ularda hayotning, umrning mazmuni, o‘sha davrdagi odamlarga xos tuyg‘ular bayon qilingan.Qadimgi Misr va Bobilda shakllangan falsafaning eng asosiy xususiyati shundan iborat ediki, ularda, bir tomonidan, xudolarga ishonch, ilohiy kuchlarning tabiat va jamiyatga ko‘rsatadigan ta’sirini mutlaqlashtirish xususiyati ustuvor bo‘lgan bo‘lsa, ikkinchi tomonidan, afsona va rivoyatlar tarzida bo‘lsa-da, dunyoviy bilimlar, ilmiy qarashlar ham asta-

sekin shakllana boshlagan. Umuman, bunday xususiyatni, qadim zamondagi barcha sivilizatsiyalarga xos deyish mumkin.

Eramizdan avvalgi X asrdan eramizning VII asrlarigacha bo‘lgan davr mahsuli bo‘lgan diniy-falsafiy ta’limotlardan biri **zardushtiylikdir**. Bu ta’limotga Zardusht asos solgan bo‘lib, Sharq va G‘arbda Zaratushtra, Zaroastr nomlari bilan mashhurdir. Manbalarga ko‘ra, Zardusht eramizdan avvalgi VI asrning birinchi yarmida yashagan.

Keyingi yillarda olib borilgan tadqiqotlar shuni ko‘rsatmoqdagi, bu ta’limot Vatanimiz hududida, xususan, Xorazm zaminida paydo bo‘lgan. U o‘z davrida xalqni ezgulik vaadolat g‘oyalariga da’vat etish, hayotbaxsh an’analarni shakllantirish, dehqonchilik va shahar madaniyatini rivojlantirishda muhim ahamiyatga ega bo‘lgan, uning g‘oyalari bilan bog‘liq qadriyatlar bugungi kungacha yashab kelmoqda va xalqimiz turmush tarzining o‘ziga xos xususiyatlarini belgilashda ulkan qimmat kasb etmoqda.

Zardushtiylikning bosh kitobi «Avesto»dir. Unda qadimgi xalqlarning dunyo to‘grisidagi tasavvurlari, o‘ziga xos qadriyat va urf-odatlari aks etgan. Unda olamning azaliy qarama-qarshi kuchlari- yaxshilik va yomonlik, yorug‘lik va zulmat, issiqlik va sovuqlik, hayot va o‘lim borasidagi qarashlar o‘z ifodasini topgan. «Avesto»da, shuningdek, tabiat falsafasi, tarix, etika, tibbiyotga oid ma’lumotlar ham berilgan.

Falsafa tarixida makedoniyalik Aleksandr (eski uzbek tilida Iskandar deyilgan) istilosи va Grek-Baktriya davri falsafasi ham xalqimizning taraqqiyot tarixida muhim o‘rin tutgan. Manbalarda Aleksandr qo‘smini mahalliy xalqlarning qattiq qarshiligiga uchragani, u «Avesto»ning ko‘pgina qismini yondirib yuborgani haqida ma’lumotlar bor. U «Avesto»ni o‘tda kuydirgan bo‘lishi mumkin. Lekin buni kitobning qadrini tushunmagani uchun emas, balki yerli xalqlarni birlashishga da’vat etib turuvchi, ular e’tiqod qo‘ygan milliy g‘oyalar timsoli bo‘lgan va o‘z sultanatiga qarshi muttasil kurash olib boruvchi vatanparvarlarni tarbiyalaydigan manba ekanini nazarda tutib, shu ishni amalga oshirgan. Qolaversa, o‘zini dunyodagi eng rivojlangan hudud madaniyatini jahonga yoyish uchun mas’ul deb bilgan, to‘g‘rirog‘i, o‘sha madaniyatdan boshqasini tan olmagan mashhur jahongir uchun zabit etilgan xalqning «Avesto»dek buyuk kitobi bo‘lishi kutilmagan hol edi. U yuqorida ta’kidlanganidek, mazkur kitob omon tursa, u ushbu zamin farzandlari uchun o‘zlikni anglash, binobarin, kuch-qudrat manbai bo‘lib qolaverishini nihoyatda yaxshi tushungan. Aleksandrdan keyin yashagan Rim imperatorlari xam Misr va Vizantiyaga qarshi urush qilib, yahudiylarning yerini bosib olganida tub axolining madaniy boyliklarini yo‘q qilgani, «Zabur» va «Tavrot»ning qadimgi nuxxalarini kuydirib yuborgani yuqoridagi misolning tasodifiy emasligidan dalolat beradi.

Umuman, har qanday sharoitda ham istilochilarning birinchi ishi xalq va millatlarni zo'rlik bilan bosib olish, boyliklarini talash bo'lsa, keyingi asosiy faoliyati millatni o'z tarixi va an'analaridan uzib qo'yish, madaniy merosini talontaroj qilish, uning ma'naviyatini yo'qotishdan iborat bo'ladi. Tarixning bu achchiq sabog'i mustamlakadan ozod bo'lgan, o'z mustaqilligini saqlab qolish va mustahkamlashga intiladigan har qanday xalq taraqqiyoti uchun eng muhim xulosa bo'lib xizmat qiladi.

Markaziy Osiyoda buddaviylik ham o'z o'miga ega. Buddaviylik islomga qadar O'rta Osiyoda tarqalgan qadimgi dinlar orasida mavqe jihatidan juda katta o'rin tutadi. Bu ta'limot O'rta Osiyoga eramizdan avvalgi II-I asrlarda kirib kelgan. Kushonlar davri (eramizning II-IV asrlari) da buddaviylik O'rta Osiyoda keng tarqalgan edi. Ayniqsa, uning axloqqa oid masalalar, xalq ommasini sabr-qanoat va bardoshga da'vat etuvchi g'oyalarni ilgari surganligi muhim ahamiyat kasb etgan.

IX asrdan boshlab islom O'rta Osiyoda hukmron dinga aylanishi bilan bu din siqib chiqarilgan va juda zaiflashib ketgan.

Moniy ta'limoti yurtimizda buddaviylikdan keyin keng tarqalgan edi. U zardushtiylik va xristianlikning sintezlashuvi natijasida vujudga kelgan. Moniy fors va arab tillarida bir necha risolalar yozgan. Lekin ular bizgacha yetib kelmagan. Moniy hatto «Moniylik yozuvi» nomli alifbo ham tuzgan. Uning ta'limoticha, hayotda dastavval nur dunyosi – yaxshilik va zulmat dunyosi – yovuzlik bo'lgan. Ular o'rtasida abadiy kurash boradi, inson ikki unsurdan (ruh – nur farzandi, jism – zulmat maxsuli) iborat. Moniylik xalq ommasi manfaatlarini himoya qiluvchi ta'limot bo'lgani sababli hukmron mafkura qarshiligidagi duch kelgan.

Moniylik ta'limoti asosida **Mazdak** ta'limoti Eron va O'rta Osiyo janubida yuzaga kelgan. U V-VI asrlarda keng tarqalgan edi. Uning asoschisi Mazdak (470-529 yillar) bo'lgan. Mazdak va uning maslakdoshlari o'z qarashlarida xalq ommasiga suyangan. Xalqning ozodlik, erkinlik, hurlik yo'lida olib borgan xarakatlarika raxnamolik qilgani uchun tez fursatda ularning maslakdoshlari, izdoshlari ko'payib ketgan. Mazdakiylilik ijtimoiy tengsizlikni bartaraf etish yo'lida kurashga da'vat etuvchi mafkura sifatida xizmat qilgan. Unda asosiy yovuzlik - boylikka hirs qo'yish va o'ta kambag'allik qoralanadi. Bu insonparvar harakatdan cho'chigan shoh Mazdakni turli hiylalar bilan o'limga mahkum etadi. Mazdakiylar harakati, eramizning VI asrida bostirilganiga qaramay, turli mamlakatlarda muayyan darajada davom etgan.

2. Qadimgi Hindiston ham insoniyat madaniyatining beshiklaridan biridir. Unga xos dastlabki ta'limotlar yozma manba – «Veda»larda o'z aksini topgan. «Veda»lar eramizdan bir yarim ming yil oldin yozilgan bo'lib, mutaassib dindor hind uchun oliy muqaddas ilm va bashorat kitobidir. Hindlar «Veda»ni oliy tangri Braxma tomonidan aytilgan so'zlar deb biladilar. «Veda»da hindlarning qadimgi

tarixi, iqtisodiyoti, dini, falsafasi, axloq va nafosatiga oid fikrlari aks etgan. Hind falsafasi asoslari «Upanishadalar» nomi bilan mashhur bo‘lgan manbalarda ham o‘z aksini topgan. «Upanishadalar» sirli bilim degan ma’noni anglatib, «Veda»larning falsafiy qismini tashkil etadi. «Upanishadalar» yaxlit kitob yoki falsafiy risola bo‘lmay, balki turli vaqtida turli mavzuda ijod etgan noma'lum mualliflarning matnlaridan iboratdir. Qadimgi Hind falsafiy maktablari ikki guruhga bo‘linadi. Hindistonlik faylasuflar bu guruhlarni astika va nastika deb ataydi. Vedanta, sankxya, yoga, vaysheshika, n'yaya va mimansa – **astika** guruhiga kiruvchi falsafiy maktablar. Ushbu maktablarning tarafdorlari «Veda»ning muqaddasligini tan olib, birdan-bir haqiqat undagina ifodalangan, deyishadi. Chorvaka-lokayata, buddizm va jaynizm – **nastika** guruhiga kiradi.

Chorvaka-lokayata tarafдорлари materialistik ta’limotni ilgari surganlari uchun «Veda»ning muqaddasligini tan olishmaydi hamda olam ilohiy kuch tomonidan yaratilmagan, «Veda» haqiqiy bilim bermaydi, deb ta’kidlashadi. Buddizm va Jaynizm diniy-falsafiy maktablar bo‘lishiga qaramay, ular ham «Veda»ning muqaddasligini tan olmagan. Sankxya Qadimgi Hindistondagi dualistik falsafiy maktab bo‘lib, olam asosida moddiy unsur (prakriti) modda va ruh (puro’sha) yotadi, deb hisoblaydi. Bu yo‘nalishga, asosan, olamdagи barcha narsalar ikki unsurning turli teng miqdorda (proporsiyada) birikishidan yuzaga keladi, olam sababiyat orqali rivojlanadi, olamda uchta sabab mavjud, deyiladi. Ular quyidagilardir: moddiy sabab, yaratuvchi sabab, aloqador bo‘Imagan sabab. Bu falsafiy maktab haqida buyuk bobokalonimiz Abu Rayhon Beruniy «Hindiston» asarida atroflicha fikr yuritgan.

Qadimgi Xitoyda fan va madaniyat o‘ziga xos shaklda rivojlangan. Bu vaqtida diniy mifologik dunyoqarash hukmronlik qilgan. U olam va tabiatning paydo bo‘lishini o‘ziga xos tarzda tushuntirgan va dunyoviy bilimlar rivojiga o‘z ta’sirini o‘tkazgan. Bunday ruhdagi falsafiy g‘oyalar ayniqsa qadimgi Xitoy donishmandi **Konfutsiy** (551-479) ijodida yaqqol aks etgan. Uning «Hikmatlar»i, ya’ni aforizmlari juda mashhur.

Konfutsiy ta’limotida umuminsoniy qadriyatlarning xitoy xalqi turmush tarzida o‘ziga xos tarzda namoyon bo‘lishi, bu xalqqa xos ma’naviy mezonlar aks etgan. Bu ta’limot bir necha asrlar davomida ushbu hududda milliy g‘oyalar majmui, millatning mafkurasi sifatida odamlarning ma’naviy ongi va qiyofasi shakllanishiga ta’sir ko‘rsatgan. U hozirgi Xitoyda ham o‘zining muayyan ahamiyatini saqlab qolgan. Konfutsiy fikricha, olamni osmon boshqaradi. Osmon irodasi - taqdirdir. Biz yashab turgan olam, undagi tartib osmon hukmdori tomonidan yuborilgan. Jamiyat hayotidagi tartibga qattiq amal qilish talab etiladi. Tartib, Konfutsiy nuqtai nazariga ko‘ra, ilohiy mazmunga ega va uning mohiyatini «Li» tushunchasi belgilaydi. U, ya’ni tartib dunyoning mohiyatini aks ettiradi.

Binobarin, jamiyatdagi barcha harakatlar unga binoan amalga oshishi lozim. Tartib - insoniyat jamoasining eng oliy hayotiy qadriyatlaridan biridir. Konfusiyning ta'kidlashicha, shaxs faqat o'zi uchun emas balki jamiyat uchun ham yashashi kerak. Konfusiy ta'limotida insonning hayotdagi ijtimoiy o'rni nihoyatda ulug', u o'ziga ravo ko'rmagan narsani boshqalarga ham ravo ko'rmasligi, o'ziga ravo ko'rgan narsani boshqalarga ham ravo ko'rishi lozim.

Konfusiyning qarashlari keyinchalik jahon falsafasida axloqiy tamoyillar rivojida,adolat, birodarlik, erkinlik g'oyalari takomilida muhim o'rinn tutgan. Bu ta'limot Xitoyda ikki ming yil davomida davlat dini darajasiga ko'tarilgan va xalq hayotida muhim ahamiyat kasb etgan.

Qadimgi Xitoyning ko'zga ko'ringan faylasuflaridan biri **Lao Szidir** (m.a. VI-V asrlar). Uning ta'limotiga ko'ra, olam, jamiyat va inson hayoti Dao qonuniga buysunmog'i lozim. Daosizm ta'limoti ana shu tariqa shakllangan. Dao qonuni - tabiatning yashash qonunidir, undagi rang-baranglik kurashi va uyg'unligi abadiyligining e'tirof etilishidir. Bu qonunga ko'ra, olamning asosini tashkil etuvchi «Si», ya'ni beshta unsur - olov, suv, havo, yer va yog'och yoki metall olamdagи barcha jismlar asosini tashkil etadi hamda ularning yuzaga kelishini ta'minlaydi. Lao Szining ta'kidlashicha, olamda hech bir narsa doimiy va o'zgarmas, harakatsiz holda bo'lishi mumkin emas.

Daosizmga binoan, dunyodagi hamma narsa bir holatdan ikkinchi holatga o'tib turadi. Qarama-qarshi kuchlar o'rtasidagi kurash, ya'ni In va Yan orasidagi munosabat – bizni o'rab turgan olamni harakatga keltiruvchi kuchlar manbaidir. In va Yan o'rtasidagi kurash daoni anglatadi. Odamzod bu kurash jarayonida doimo yaxshilik tomonida turishi, o'zini qurshab turgan tabiat va atrofdagi olamga mehr ko'rsatishi lozim. Bo'lmasa, dao qonuni buziladi va bunday joyda baxtsizlik, fojea yuz beradi. Lao Szi bu o'rinda ekolokik falokatni nazarda tutgan.

3.VIII-XIII asrlarda O'rta Osiyoda ijtimoiy-falsafiy fikrlar o'z taraqqiyotining gullab yashnagan davrini kechirdi. Bu jarayonga O'rta va Yaqin Sharq mamlakatlaridagi ilmiy, falsafiy, ijtimoiy-siyosiy, diniy ta'limotlar ham katta ta'sir ko'rsatdi. Unda «sof arab-musulmon falsafasi» - **mashshoiyunlar** (Kindiy, Yah'yo ibn Adi, Nasriddin Tusiy, Ibn Bajja, Ibn Tufayl, Ibn Rushd), Demokritning empirik tabiatshunoslik falsafasi yo'nalishidagi **tabiiyunlar** (Jobir, Eronshahriy, Roziy, Beruniy, Abu-l-Barakot), amaliy siyosat, davlat va axloq falsafasi (Abu Hanifa, Abu Yusuf al-Hirojiy, Mavardiy, Forobiy, Ibn Miskavayh, Ibn Sino, Kaykovus, Nizomul-Mulk, Nasriddin Tusiy, Sa'diy, Hofiz), **mantiqshunoslik va hozirgi semantik mantiq falsafasi yo'nalishidagi falsafa** (Matta ibn Yunus, Yuhanna binni Haylon, Forobiy, Abu Sulaymon Mantiqiy as-Sijistoniy, Ibn Sino, Nasriddin Tusiy, hurufiyalar, Mir Said SHarif Jurjoniy), **fan, falsafiy va diniy ta'limotlarni qiyosiy o'rganuvchilar** (Ibn an-Nadim, Abu

Abdulloh Kotib Xorazmiy, Abdulkarim ash-SHaharastoniy, Bayhaqiy, Ibn Hallikon, Ibn abi Usaybi'a, al-Forisiy al-Fahriy) kabi oqimlar ta'siri katta bo'ldi.

IX-X asrlarda imomlar Abu Hanifa, Ibn Anas, Abu Yusuf, Muhammad ash-Shaybon, SHofe'iy, Ibn Hanballar mujtahidlik ko'rsatib, islom va shariatdagi assosiy to'rt mazhablarni tuzdilar. Imomlar Ibn Moja, Abu Dovud, Abu Iso at-Termizi, Ismoil Buxoriy, Nasa'iy va boshqa mo'tabar siymolar payg'ambar hadislarini yig'ib, sistemalashtirib, ularning isnodlarini, sahihlarini aniqlab, ilmiy tadqiq qildilar. Ayni paytda Tabariy, Sa'olibiy, Faxriddin Roziy, Zamaxshariy, Bayzoviy, Abdurahmon

al-Ijjiy va boshqalar Qur'on tafsirchilagini san'at darajasiga ko'tardilar.

Bundan tashqari, Abu al-Hasan al-Ash'ariy, Abu Mansur Moturidiy Samarqandiy, Boqilloniy, Abu Homid al-G'azzoliy, Faxruddin Roziy, Abdurahmon al-Ijjiy, Sa'duddin Taftazoniy, Abu Hafs Umar an-Nasafiy va boshqa qator aqidlar islomning ilohiyot falsafasini - **Kalomni** ishlab chiqib, shariat aqidaviy - dunyoqarash asoslariga, shart-sharoit, taraqqiyot sur'atlariga moslasha oladigan yo'nalish berdilar.

Abu Bakr Roziy (865-925) buyuk mutafakkir va alloma (ensiklopedik) olim edi. Uning falsafiy qarashlari Eron, Hind va Qadimgi Yunon ta'limotlari ta'sirida shakllangan edi. Ar-Roziyning qayd etishicha, abadiy besh ibtido mavjud: xoliq, mutlaq makon, mutlaq zamon, ruh va modda. Dunyo ana shular yig'indisidan tashkil topgan. U Arastu va boshqa faylasuflarning harakat manbai ashyolardan tashqarida joylashgan va «*birinchi turtki*» mavjudligi haqidagi ta'limotlariga muvofiq nuqtai nazarda emas edi. Uning fikricha, harakat ashyolarning o'zining ajralmas hususiyati bo'lib, uning manbai ularning ichida edi.

Abu Yusuf ibn Is'hoq al-Kindiy (800-879) yirik faylasuf bo'lib, Sharq arastuchiligi deb atalgan oqimning boshlab beruvchisi edi. Al-Kindiy turli bilim sohalariga – geometriya, astronomiya, optika, meteorologiya, tabobat, musiqa va filosofiyaga bag'ishlangan 150 ga yaqin asar yozgan. U falsafa mavzusini boshqa xususiy fanlar mavzusidan farq qilar edi. «Xususiy narsa, - deb yozgan edi Kindiy, - falsafa mavzusini tashkil etmaydi. U o'zining mavzusi sifatida faqat umumiy va asosiy, tub masalalarnigina qamrab oladi»¹.

4.O'zining ensiklopedik (hamma tomonlama) bilimlari sharofati bilan «SHarq Arastusii» va «Ikkinchi muallim» (Arastidan keyin) unvonlariga sazovor bo'lgan **Abu Nasr ibn Muhammad Forobiy** (873-950) buyuk faylasuf edi. Uning 160 jilddan ko'proq asarlarining barchasini ikki guruhga bo'lish mumkin: qadimgi yunon olimlari risolalariga sharh shaklida yozilgan asarlar, va asl nussxadagi tadqiqotlar. Forobiyning fikricha, yagona borliq olti bosqichdan iborat bo'lib, ular

¹ Избранные произведения мыслитец стран Ближнего и Среднего Востока. –М., 1961. 57-75-6.

ayni bir vaqtida barcha mavjud narsalarning ibtidosi sifatida bir-birlari bilan sababiy bog‘lanishdadirlar. Birinchi bosqich – birinchi sabab (Xudo); ikkinchisi – samoviy jismlar borlig‘i; uchinchisi – faol aql, to‘rtinchisi –ruh; beshinchisi – shakl; oltinchisi – modda. Shunday qilib, xudo va modda, yagona bir butunni tashkil etib, bir qator bosqichlar orqali bir-birlari bilan sababiy bog‘lanishdadirlar.

O‘zlarining sababiy bog‘lanishlari tufayli ushbu ibtidolar ikki ko‘rinishga ajratiladilar: «*vojibul vujud*» - shunday narsaki, mavjudligi o‘zidan kelib chiqadi; «*mumkinul vujud*» - shunday narsaki, uning mavjudligi boshqa narsadan kelib chiqadi. Forobiy o‘rta asrlar davrida birinchi bo‘lib fanlar tasnifini vujudga keltirdiki, u o‘sha vaqtdagi ilmiy bilimlarning ensiklopediyasi hisoblanar edi. Forobiy tabiatni bilish jarayonining cheksizligini qayd etib, uni bilmaslikdan bilish tomon ko‘tarilishi, oqibatdan sababga, hodisadan mohiyatga, orazdan (aksidensiya) javhar (substansiya) tomon boradi, deb hisoblaydi. Forobiy bilishning ikki bosqichini – hissiy va fikriyni bir-biridan farqlab ko‘rsatadi. Hissiy bilimning o‘rniga to‘xtalib, Forobiy insonni tashqi dunyo bilan bog‘laydigan besh xil sezgining har biriga alohida e’tibor qaratadi. Forobiy sezgining har bir turini uni muayyan his qiluvchi badan a’zosi bilan bog‘liq ravishda ko‘rib chiqadi. Forobiy fikricha, har qanday sezgi badanning his qiluvchi a’zolariga hech kimga bog‘liq bo‘lmagan (ob’ektiv) holda mavjud bo‘lgan narsalarning muayyan xususiyatlarining tashqi jismoniy ta’siri natijasidir.

Forobiy falsafasining inkor etib bo‘lmaydigan joyi shundaki, u nazariy falsafani haqiqiy va asosiy ilm, deb bilib, qolgan barcha fanlarni unga tobe bo‘lgan ikkinchi darajali sohalar maqomiga qo‘ydi. Falsafalar o‘rtasidagi umumiy dunyoqarashlar bilan kifoyalanmay, din bilan falsafani ham ayrim bir qismga joyladi. Uning fikricha, falsafadagi masalalar isbotini payg‘ambarlar ramzlar shaklida bayon qilganlar, zero, mohiyat jihatidan falsafa bilan din o‘rtasida hech qanday tafovut yo‘q. Bunday qarash o‘z davrida nihoyat darajada muvaffaqiyat qozonib, islomiy falsafaning asosi va usulini belgilab beruvchi fikrlash tarziga aylandi.

Abu Rayhon Beruniy (973-1048) deyarli barcha fan soxalarida ijod etgan buyuk qomusiy alloma va mashhur mutafakkirdir. U yaratgan 152 ta asardan 28 tasi bizgacha yetib kelgan. Uning tabiatni o‘rganishdagi xizmati kattadir. Alloma jismlarning o‘zaro tortishuvi, Quyosh va Oyning tutilishi, zarra, inersiya va sun’iy tanlanish, rivojlanish anomaliyasi, Yer qa’rida ruy beradigan geotektonik siljishlar, Yer qiyofasining tadrijiy tarzda o‘zgarib turishi, xilma - xil olamlar to‘grisida ilmiy bashoratlarni ilgari surgan. Uning falsafiy qarashlari tabiiy-ilmiy qarashlari ta’sirida shakllandı. U modda va zamon, qonuniyat, zaruriyat va tasodifiyat, harakat va rivojlanish, ziddiyat, sabab va oqibat kabi falsafiy muammolarqa katta e’tibor bergen. Beruniyning asarlarida bilish masalalari muhim maqomga egadir.

Bilishga bo‘lgan qiziqishning ikkita sababi bor. Birinchidan, bu o‘ziga xos lazzatdir. Ikkinchidan, bilishdan maqsad odamlar ehtiyojlarini qondirishdir. Bilish sezgilar yetkazib bergan ma’lumotlardan boshlanadi. Ular bilishning yo‘qori bosqichi aqliy bilish uchun o‘ziga xos kumakchi va asos bo‘lib xizmat qiladi. Bilimning chinligi kuzatuv va sinov– tajriba orqali belgilanadi.

Abu Ali ibn Sino (980-1037) buyuk alloma va mutafakkir. Ibn Sino 260 nomdan ko‘proq boy adabiy va ilmiy meros qoldirdi. Bizgacha uning 160 asari yetib kelgan. Ular ichida eng yirigi 22 jilddan iborat «Kitob ash-shifo» («Ruhni davolash kitobi») bo‘lib, o‘z ichiga mantiq, fizika, riyoziyot va metafizikani qamrab oladi. Ibn Sinoning boshqa asarlari: «Risola at-tayr», «Donishnama» («Bilimlar kitobi»), «Solomon va Ibsol», «Hay ibn Yaqzon» kabilar. Ibn Sino fikricha, borliq *vojibul vujud* (zarur bo‘lgan vujud), ya’ni birinchi sabab, Xudo, barcha ashyolarning ibtidosi va *mumkinul vujud* (bo‘lishi mumkin bo‘lgan vujud), ya’ni qolgan barcha narsalardan iboratdir. Vojibul vujud o‘z-o‘zicha bor bo‘lib, yagonadir. Mumkinul vujud (mumkin bo‘lgan vujud) birinchi sababdan kelib chiqib, ayni vaqtda ko‘plikdir, ya’ni o‘zida ko‘p ashyolarning paydo bo‘lish imkoniyatini sig‘diradi. Shunday qilib, borliq bo‘linmaydigan yagona va bo‘linadigan ko‘plikdan tashkil topgandir. Ko‘plik darhol paydo bo‘lmaydi, balki asta-sekin, sabab va oqibat shaklida namoyon bo‘ladi. Ibn Sino harakat tahliliga katta e’tibor qaratib, uni mexanik tarzda o‘rin almashtirish deb qaramaydi: «Harakat deb odatda shunday narsaga aytildiki, u makonda sodir bo‘ladi, ammo hozirgi vaqtda bu tushunchaning ma’nosi boshqacha bo‘lib, makoniy harakatdan ko‘ra umumiyoq bo‘lib qoldi».

NAZORAT UCHUN SAVOLLAR:

1. Misr va Bobildagi dastlabki diniy-falsafiy fikrlarda o‘xshashliklar bormi va ular qaysiar?
2. Yurtimizdagи qadimgi falsafiy qarashlarda umumiylit jihatlari nimada?
3. Mutakallimlar kimlar?
4. Forobiyning falsafiy va jamiyatshunoslikka doir qarashlari haqida nimalarni bilasiz?

TAVSIYA ETILADIGAN ADABIYOTLAR:

1. Davronov Z. va boshq. Falsafa. Darslik. Toshkent. “Fan va texnologiya”, 2019
2. Nazarov Q. va boshq. Falsafa asoslari. O‘quv qo‘llanma. Toshkent. “O‘zbekiston faylasuflari milliy jamiyti” nashriyoti, 2018
3. Axmedova M.A. tahriri ostida. Falsafa. Darslik. Toshkent. “O‘zbekiston

- Faylasuflari milliy jamiyati” nashriyoti, 2006
4. Haydarov O., Ostonov J., Sultonova O. Falsafa. – Samarqand.SamDVMChBU, 2022
 5. Абу Ҳомид Ғаззолий Кимёи саодат/Икки дунё саодатига элтувчи билим. - Самарқанд: Имом Бухорий халқаро маркази,2019
 6. Румий Ж. Маснавий.40 ривоятга шарх. -Тошкент: Навruz,2019
 7. Ўзбекистон фалсафаси тарихи. Алиқулов X. масъул мухаррир, муаллифлар жамоаси. Тошкент: Ношир,2013

AXBOROT MANBALARI:

1. www.ziyonet.uz
2. www.philosophy.ru

